

Lovtidende A

2018

Udgivet den 23. januar 2018

22. januar 2018.

Nr. 41.

Lov om forsikringsformidling¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov finder anvendelse på forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på accessoriske forsikringsformidlere, som udøver forsikringsdistribution, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Forsikringen udgør et supplement til en vare eller en tjenesteydelse og dækker
 - a) risikoen for driftsfejl ved varen, tab af varen eller beskadigelse af varen eller manglende brug af den tjenesteydelse, der leveres af den pågældende leverandør, eller
 - b) tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse.
- 2) Forsikringsaftalens årlige præmiebeløb udgør højst 4.476 kr., eller når forsikringen udgør et supplement til en tjenesteydelse, som opfylder betingelserne i nr. 1, er varigheden af denne tjenesteydelse højst 3 måneder, og forsikringens årlige præmie udgør højst 1.492 kr. pr. person.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på følgende aktiviteter:

- 1) Lejlighedsvis levering af oplysninger i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed, forudsat at
 - a) virksomheden ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med at indgå eller opfylde en forsikringsaftale eller
 - b) formålet med erhvervsvirksomheden ikke er at bistå med at indgå eller opfylde en genforsikringsaftale.
- 2) Erhvervsmæssig administration af et forsikrings- eller genforsikringssselskabs skadesanmeldelser, skadeafregning og taksation.

- 3) Levering af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller forsikrings- eller genforsikringssselskaber, forudsat at der udelukkende sker levering af data og leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikrings- eller genforsikringsaftale.
- 4) Levering af oplysninger om forsikrings- eller genforsikringsprodukter, om en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller om et forsikrings- eller genforsikringssselskab til potentielle forsikringstagere, forudsat at der udelukkende sker levering af sådanne oplysninger og leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikrings- eller genforsikringsaftale.

Stk. 4. § 3, stk. 6, og § 4, stk. 4, finder anvendelse på følgende:

- 1) Danske forsikringsselskaber.
- 2) Filialer i Danmark af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.
- 3) Filialer i Danmark af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 5. § 3, stk. 6, finder anvendelse på genforsikringssselskaber.

Stk. 6. Loven finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsdistribution i forbindelse med risici og forpligtelser i et land uden for Den Europæiske Union, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende land på det finansielle område.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Forsikringsdistribution:
 - a) Den virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindel-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19.

- se med indgåelse af forsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke til administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler.
- b) Den virksomhed, der består i levering af oplysninger om en eller flere forsikringsaftaler i overensstemmelse med kundernes valgte kriterier via en hjemmeside eller andre medier og udarbejdelse af en prioriteret liste over forsikringsprodukter, der omfatter pris- og produktsammenligninger eller rabat på prisen for en forsikringsaftale, hvis kunden er i stand til direkte eller indirekte at indgå en forsikringsaftale via det pågældende medie.
- 2) Genforsikringsdistribution: Virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af genforsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, uanset om en sådan virksomhed udøves af genforsikringsselskaber uden en genforsikringsformidlers medvirken.
- 3) Forsikringsformidler: En fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed.
- 4) Genforsikringsformidler: En fysisk eller juridisk person, som ikke er et genforsikringsselskab eller dets ansatte, der mod aflønning indleder eller udøver genforsikringsdistributionsvirksomhed.
- 5) Accessorisk forsikringsformidler: En fysisk eller juridisk person, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed som en accessorisk aktivitet, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) Den pågældende er ikke et kreditinstitut eller et investeringselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber.
- b) Den pågældende udøver ikke forsikringsdistribution som hovederhverv.
- c) Den pågældende distribuerer kun forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse, som den pågældende udbyder.
- d) Forsikringsproduktet omfatter ikke livs- eller ansvarsforsikring, medmindre dette er et supplement til den vare eller tjenesteydelse, som formidleren udbyder som sit hovederhverv.
- 6) Aflønning: Alle former for fast og variabel løn, provisioner, honorarer, andre betalinger og fordele, som tildeles eller udbetales til en fysisk eller juridisk person med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.
- 7) Snævre forbindelser:
- a) Direkte eller indirekte forbindelser inden for en koncern,
- b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.
- 8) Store risici:
- a) Risici under forsikringsklasserne 4-7, 11 og 12 i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed.
- b) Risici under forsikringsklasserne 14 og 15 i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, når forsikringstageren udøver industri-, handels- eller liberal virksomhed og risiciene vedrører denne virksomhed.
- c) Risici under forsikringsklasserne 3, 8-10, 13 og 16 i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, når forsikringstageren opfylder mindst to af følgende betingelser:
- i) Forsikringstageren har en balancesum på minimum 46,3 mio. kr.
- ii) Forsikringstageren har en årlig nettoomsætning på mindst 95,5 mio. kr.
- iii) Forsikringstageren har i det seneste regnskabsår haft 250 eller flere fuldtidsansatte.
- 9) Varigt medium: Ethvert instrument, der sætter kunden i stand til at lagre oplysninger, der er rettet personligt mod den pågældende kunde på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning i et tidsrum, der er tilstrækkeligt i forhold til informationsformålet, og som giver mulighed for uændret reproduktion af de lagrede oplysninger.
- 10) Hjemland:
- a) Hvis formidleren er en fysisk person: Det land inden for Den Europæiske Union eller det land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor formidleren har sin bopæl.
- b) Hvis formidleren er en juridisk person: Det land inden for Den Europæiske Union eller det land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til dette lands ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, det land, hvor den juridiske persons hovedkontor er beliggende.
- 11) Værtsland: Det land inden for Den Europæiske Union eller det land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en forsikrings- eller genforsikringsformidler har en permanent tilstedeværelse eller et fast driftssted eller leverer tjenesteydelser, og som ikke er formidlerens hjemland.
- 12) Forsikringsbaseret investeringsprodukt: Et forsikringsprodukt, der har en værdi ved udløb eller en tilbagekøbsværdi, hvor denne værdi ved udløb eller tilbagekøbsværdi direkte eller indirekte er helt eller delvis eksponeret mod markedsudsving, og som ikke omfatter:
- a) Skadesforsikringsprodukter, som er opført på listen i bilag I til Europa-Parlamentets og rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om ad-

- gang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
- b) Livsforsikringskontrakter, hvor de ydelser, der er fastsat i kontrakten, alene udbetales ved dødsfald eller på grund af uarbejdsdygtighed som følge af ulykke, sygdom eller invaliditet.
 - c) Pensionsprodukter, som anses for at have til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse ydelser.
 - d) Officielt anerkendte arbejdsmarkedspensionsordninger, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed eller direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
 - e) Individuelle pensionsprodukter, der kræver et økonomisk bidrag fra arbejdsgiveren, og hvor arbejdsgiveren eller arbejdstageren ikke har noget valg, for så vidt angår pensionsproduktet eller pensionsudbyderen.
- 13) Forsikringsdistributør: En forsikringsformidler, en accessorisk forsikringsformidler eller et forsikringselskab.

Kapitel 2

Tilladelse og registrering

§ 3. Virksomheder skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve forsikringsdistribution og genforsikringsdistribution som forsikringsformidler og genforsikringsformidler.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse til virksomheder efter stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomhedens hjemland er Danmark.
- 2) Virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder betingelserne i § 9.
- 3) Virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.
- 4) Virksomheden har truffet foranstaltninger for at beskytte kunderne mod manglende betalingsevne hos forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren enten
 - a) ved brug af en frigørelsesattest indgået mellem forsikringsselskabet og formidleren, hvorefter penge, der er betalt af kunden til formidleren, betragtes som værende betalt til selskabet, mens penge betalt af selskabet til formidleren ikke betragtes som værende betalt til kunden, før kunden modtager dem, eller,
 - b) ved at der er oprettet en særlig konto til indsættelse af betroede midler og virksomheden har etableret en sikkerhed for disse midler.
- 5) Der foreligger ikke snævre forbindelser mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

- 6) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, vil ikke kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Stk. 3. Ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, herunder en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve, og oplysninger om identiteten af de fysiske og juridiske personer, som besidder ejerandele hos formidleren på over 10 pct., og størrelsen af disse andele. En ansøgning om tilladelse skal endvidere indeholde de oplysninger, der skal fremgå af registrene, jf. § 6, herunder om forsikringsformidleren er uafhængig, jf. § 16.

Stk. 4. Finanstilsynet træffer afgørelse om tilladelse, senest 3 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. Finanstilsynet giver straks ansøgeren meddelelse om afgørelsen.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den ansvarsforsikring, der er nævnt i stk. 2, nr. 3, herunder størrelsen af forsikringens dækningssum, og om den sikkerhed for betroede midler, der er nævnt i stk. 2, nr. 4, litra b.

Stk. 6. Et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler må kun benytte forsikrings- og genforsikringsdistributionsydelser fra en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der har tilladelse, jf. stk. 1.

§ 4. En virksomhed skal registreres, før den må udøve accessorisk forsikringsformidling.

Stk. 2. En virksomhed kan blive registreret, når virksomheden dokumenterer, at den opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 1 og 3-6, og stk. 3. Virksomheden skal endvidere indsende oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering af, om den eller de ansatte i virksomheden med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer opfylder betingelserne i § 10, stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet træffer afgørelse om registrering, senest 3 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. Finanstilsynet giver straks ansøgeren meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Et forsikringsselskab eller en forsikringsformidler må kun benytte forsikringsdistributionsydelser fra en accessorisk forsikringsformidler omfattet af denne lov, der er registreret, jf. stk. 1.

§ 5. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over virksomheder, der har fået tilladelse som forsikringsformidler eller genforsikringsformidler, jf. § 3, eller som opfylder betingelserne for registrering til at udøve accessorisk forsikringsformidling, jf. § 4, stk. 2.

§ 6. Registrene, jf. § 5, skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Navne på personer i ledelsen af den forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler, der er ansvarlig for forsikringsformidlingen, genforsikringsformidlingen eller den accessoriske forsikringsformidling.
- 2) Oplysninger om, i hvilke andre lande end Danmark inden for Den Europæiske Union eller lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der ydes forsikringsformidling, genforsikringsformidling eller accessorisk forsikringsformidling.

Stk. 2. Registeret over forsikringsformidlere, jf. § 5, skal endvidere indeholde oplysning om, hvorvidt forsikringsformidleren er uafhængig, jf. § 16.

§ 7. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er registreret, jf. § 5, skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse eller registrering.

Stk. 2. En formidler er uanset stk. 1 forpligtet til straks at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i medfør af § 3, stk. 2, nr. 5 og 6, og stk. 3, 1. pkt.

§ 8. En forsikringsformidler skal senest den 1. juli hvert år til Finanstilsynet indberette virksomhedens omsætning og antal formidlede forsikringspolicer.

Egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 9. Et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler eller indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed,

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssaning og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler eller indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal meddele Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med sin indtræden i forsikringsformidlerens eller genforsikringsformidlerens ledelse eller, for en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om til-

ladelse, jf. § 3, stk. 2, nr. 2, og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis disse forhold ændrer sig.

Stk. 3. Drives en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1 og 2 for den eller de ledelsesansvarlige for forsikringsformidleren og genforsikringsformidleren.

§ 10. En ansat i en accessorisk forsikringsformidler med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer

- 1) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sin stilling på betryggende måde,
- 2) må ikke have indgivet begæring om eller være under konkurs og
- 3) skal have et godt omdømme, herunder ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. En ansat i en accessorisk forsikringsformidler med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer skal i forbindelse med sin ansættelse som ansvarlig for distribution af accessoriske forsikringer hos forsikringsformidleren meddele den accessoriske forsikringsformidler om forhold som nævnt i stk. 1 og efterfølgende meddele, hvis disse forhold ændrer sig.

Kapitel 3

Kompetencekrav

§ 11. En forsikringsformidler og en genforsikringsformidler skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, har tilstrækkelige kompetencer.

Stk. 2. En accessorisk forsikringsformidler skal have passende viden om de produkter, som formidleren distribuerer.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution hos en forsikringsformidler eller genforsikringsformidler.

Kapitel 4

God skik, aflønning m.v.

God skik

§ 12. En forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere og om udlevering af informationsmateriale.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne

områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Aflønning

§ 13. En forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler skal sikre, at formidlerens aflønningsstrukturer ikke strider mod formidlerens forpligtelse til at handle i kundens bedste interesse, herunder god skik-reglerne i § 12, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 12, stk. 2. Det samme gør sig gældende for aflønning, som formidleren modtager med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.

Stk. 2. En forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler må ikke indføre aflønningsordninger eller salgsmål, som tilskynder formidleren eller dennes ansatte til at anbefale et bestemt forsikringsprodukt til en kunde, når formidleren udbyder et andet produkt, der dækker kundens behov bedre.

Stk. 3. En forsikringsformidler, der udøver forsikringsdistribution gennem en accessorisk forsikringsformidler, der er undtaget fra denne lov, jf. § 1, stk. 2, sikrer, at den pågældende accessoriske forsikringsformidler har passende og forholdsmæssige ordninger, med henblik på at denne overholder stk. 1 og 2.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst, som iagttager principperne i stk. 1 og 2.

Krav om effektive procedurer

§ 14. Forsikringsformidlere, der udarbejder forsikringsprodukter, skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og distribution af disse.

Stk. 2. Forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, der rådgiver om eller foreslår forsikringsprodukter, som de ikke selv har udarbejdet, skal have effektive procedurer for indhentelse af relevante oplysninger om forsikringsprodukterne.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på forsikringsprodukter, der består af forsikring af store risici.

Tavshedspligt

§ 15. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler og deres ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som virksomheden eller dens ansatte under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til.

Stk. 2. Den, som modtager fortrolige oplysninger, er omfattet af tavshedspligten i stk. 1.

Kapitel 5

Supplerende krav til uafhængige forsikringsformidlere m.v.

§ 16. For at kunne betegne sig som uafhængig forsikringsformidler eller forsikringsmægler eller anvende andre betegnelser, der giver indtryk af, at forsikringsformidleren er uafhængig, skal forsikringsformidleren opfylde følgende betingelser:

- 1) Forsikringsformidleren må alene repræsentere kunden og handle i den enkelte kundes interesse og må ikke lade sig påvirke af egne eller tredjemands interesser.
- 2) Forsikringsformidleren må ikke modtage provision eller anden aflønning fra en forsikringsdistributør i tilknytning til det konkrete kundeforhold, medmindre den modtagne provision fuldt ud videresendes direkte til kunden.
- 3) Forsikringsformidleren må ikke direkte eller indirekte have forbindelser til en forsikringsdistributør, der er egnede til at skabe tvivl om forsikringsformidlerens uafhængighed af andre forsikringsdistributørers interesser, som ikke er en følge af virksomhedernes indbyrdes ejerforhold.
- 4) Forsikringsformidlerens ansatte må ikke gennem ansættelse eller anden form for tilknytning til andre forsikringsdistributører eller dertil knyttede concernselskaber være afhængige af forsikringsdistributørinteresser.
- 5) Forsikringsformidleren skal yde rådgivning på baggrund af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsaftaler, at formidleren er i stand til at rådgive kunden om, hvilken forsikringsaftale der opfylder kundens behov bedst.

Stk. 2. Forsikringsformidleren må ikke udøve andre former for forsikringsdistribution, der ikke opfylder kravene i stk. 1, i samme juridiske enhed. En sådan aktivitet skal udøves i en anden juridisk enhed end den uafhængige forsikringsformidler. Aktiviteten skal betegnes på en måde, så den ikke kan forveksles med den uafhængige forsikringsformidler.

Stk. 3. En uafhængig forsikringsformidler må ikke placere forsikringskontrakter i virksomheder, som formidleren har snævre forbindelser med.

Kapitel 6

Whistleblowerordning

§ 17. En forsikringsformidler og en genforsikringsformidler skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af formidleren, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i formidleren. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter at formidleren har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

§ 18. En forsikringsformidler og en genforsikringsformidler må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indbe-

rettet formidlerens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren.

Stk. 2. Ansatte kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, hvis deres rettigheder er blevet krænkede ved overtrædelse af stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke fraviges til ugunst for den ansatte.

Kapitel 7

Grænseoverskridende virksomhed

Grænseoverskridende tjenesteydelse i et andet land

§ 19. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået en aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af

- 1) formidlerens navn, adresse og cvr-nummer,
- 2) i hvilket land eller hvilke lande forsikringsformidlingen ønskes påbegyndt,
- 3) hvilke aktiviteter der ønskes udøvet, og navnene på eventuelle repræsenterede forsikrings- eller genforsikringsselskaber og
- 4) den relevante forsikringsklasse, hvis muligt.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver meddelelse til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af meddelelsen og giver samtidig skriftlig underretning til formidleren om videresendelsen. Har værtslandet regler om almene hensyn, herunder hvis værtslandet har fastsat strengere regler, end hvad der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, orienterer Finanstilsynet formidleren herom.

Stk. 3. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler kan påbegynde sin virksomhed, når underretningen efter stk. 2 er foretaget, forudsat at formidleren overholder de eventuelt strengere regler i værtslandet, jf. stk. 2, 2. pkt.

Stk. 4. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler er forpligtet til at meddele Finanstilsynet om påtænkte ændringer i de oplysninger, der er afgivet efter stk. 1, mindst 1 måned inden ændringerne foretages.

Stk. 5. Finanstilsynet videregiver oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 4, til tilsynsmyndighederne i værtslandet hurtigst muligt og senest 1 måned efter modtagelsen af meddelelsen om ændringerne.

Grænseoverskridende virksomhed gennem en filial i et andet land

§ 20. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udøve virksomhed

gennem en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af

- 1) formidlerens navn, adresse og cvr-nummer,
- 2) i hvilket land eller hvilke lande forsikringsformidleren har til hensigt at oprette en filial,
- 3) hvilke aktiviteter der ønskes udøvet, og navnene på eventuelle repræsenterede forsikrings- eller genforsikringsselskaber,
- 4) den relevante forsikringsklasse, hvis muligt,
- 5) en adresse i værtslandet eller værtslandene, hvorfra dokumenter kan rekvireres, og
- 6) navnene på personer, der er ansvarlige for administrationen af filialen.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver meddelelsen til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af meddelelsen og giver samtidig skriftlig underretning til formidleren om videresendelsen.

Stk. 3. Finanstilsynet kan afvise at videregive meddelelsen, hvis Finanstilsynet betvivler tilstrækkeligheden af formidlerens organisatoriske struktur eller økonomiske situation i betragtning af den aktivitet, der ønskes udøvet. Finanstilsynet giver straks formidleren meddelelse om afgørelsen.

Stk. 4. Senest 1 måned efter at værtslandet har modtaget oplysninger efter stk. 2, underretter Finanstilsynet formidleren om værtslandets eventuelle regler om almene hensyn, herunder hvis værtslandet har fastsat strengere regler, end hvad der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, og meddeler formidleren, at denne kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet, forudsat at formidleren overholder de eventuelt strengere regler i værtslandet.

Stk. 5. Har en forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler ikke modtaget meddelelse inden for fristen i stk. 4, kan formidleren påbegynde sin virksomhed i værtslandet.

Stk. 6. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler er forpligtet til at meddele Finanstilsynet påtænkte ændringer i de oplysninger, der er afgivet efter stk. 1, mindst 1 måned inden ændringerne foretages.

Stk. 7. Finanstilsynet videregiver oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 6, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af meddelelsen om ændringerne.

Grænseoverskridende virksomhed i Danmark

§ 21. Når Finanstilsynet modtager meddelelse fra en kompetent myndighed om, at en forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ønsker at udøve virksomhed her i landet som udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelser, skal Finanstilsynet straks bekræfte modtagelsen af denne meddelelse. Når hjemlandets kompetente myndighed har

meddelt formidleren, at Finanstilsynet har bekræftet modtagelsen, kan formidleren påbegynde sin virksomhed her i landet.

Stk. 2. Når Finanstilsynet modtager meddelelse fra en kompetent myndighed om, at en forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ønsker at udøve virksomhed gennem en filial her i landet, skal Finanstilsynet straks bekræfte modtagelsen af denne meddelelse. Senest 1 måned efter at Finanstilsynet har modtaget meddelelsen, skal Finanstilsynet underrette hjemlandets kompetente myndighed om bestemmelser om almene hensyn, der finder anvendelse på det danske marked. En formidler kan påbegynde sin virksomhed, når denne har modtaget meddelelse fra sit hjemlands kompetente myndighed om, hvilke regler om almene hensyn der finder anvendelse, eller, i tilfælde af at formidleren ikke modtager denne meddelelse, 1 måned efter at Finanstilsynet har modtaget meddelelse efter 1. pkt.

Kapitel 8

Tilsyn m.v.

Finanstilsynet

§ 22. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov bortset fra § 18 og påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af loven. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan inden for en nærmere fastsat frist påbyde de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af denne lov, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør heraf eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

Forbrugerombudsmanden

§ 23. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag om handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 12, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Forbrugerombudsmanden kan endvidere behandle sager om overtrædelse af straffelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 12, stk. 2. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, og §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter 1. og 2. pkt. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål efter kapitel 23 a i retsplejeloven.

Stk. 2. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en forsikringsformidlers eller en accessorisk forsikringsformidlers

kunder kan have lidt et tab, som følge af at formidleren har overtrådt § 12, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 12, stk. 2.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden har uanset § 31 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

Tilsyn med grænseoverskridende virksomhed

§ 24. Konstaterer Finanstilsynet eller har Finanstilsynet grund til at antage, at en udenlandsk forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værtsland for, ikke overholder reglerne i denne lov, de regler, der er udstedt i medfør heraf, eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i formidlerens hjemland med henblik på at afklare, om der foreligger overtrædelse af reglerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvis en udenlandsk forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler fortsætter det ulovlige forhold på trods af de foranstaltninger, der er truffet i hjemlandet, eller fordi disse viser sig at være utilstrækkelige eller mangelfulde, og hvis det ulovlige forhold klart skader forbrugernes interesser i væsentligt omfang i Danmark eller skader markedet i Danmark for forsikringsformidling og genforsikringsformidling. Er det nødvendigt, kan Finanstilsynet forbyde formidleren at udøve virksomhed i Danmark. Finanstilsynet kan endvidere henvise sagen til Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger.

Stk. 3. I hastende tilfælde kan Finanstilsynet uanset stk. 2 iværksætte de nødvendige forholdsregler for at beskytte forbrugernes interesser.

Stk. 4. Finanstilsynet skal til den pågældende forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler meddele de foranstaltninger, som Finanstilsynet træffer i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal desuden straks underrette den kompetente myndighed i formidlerens hjemland, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Europa-Kommissionen om de iværksatte tiltag.

§ 25. Finanstilsynet påser, at en filial i Danmark af en udenlandsk forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder reglerne i §§ 12-14 og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet kan påbyde en filial i Danmark, at et ulovligt forhold bringes til ophør.

Stk. 2. Konstaterer Finanstilsynet eller har Finanstilsynet grund til at antage, at en filial i Danmark af en udenlandsk

forsikringsformidler eller genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der er hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ikke overholder de øvrige regler i denne lov, jf. stk. 1, eller regler udstedt i medfør af loven eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, meddeler Finanstilsynet dette til de kompetente myndigheder i formidlerens hjemland.

Stk. 3. Finanstilsynet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvis en filial i Danmark af en udenlandsk forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler fortsætter det ulovlige forhold på trods af de foranstaltninger, der er truffet i hjemlandet, jf. stk. 2, eller fordi disse viser sig at være utilstrækkelige eller mangelfulde, og hvis det ulovlige forhold klart skader forbrugernes interesser i væsentligt omfang i Danmark eller skader markedet i Danmark for forsikringsformidling og genforsikringsformidling. Er det nødvendigt, kan Finanstilsynet forbyde formidleren at udøve virksomhed i Danmark. Finanstilsynet kan endvidere henvise sagen til Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger.

Stk. 4. I hastende tilfælde kan Finanstilsynet uanset stk. 2 og 3 iværksætte de nødvendige forholdsregler for at beskytte forbrugernes interesser.

Stk. 5. Finanstilsynet skal til den pågældende forsikringsformidler, genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler meddele de foranstaltninger, som Finanstilsynet træffer i medfør af stk. 1-4. Finanstilsynet skal desuden straks underrette den kompetente myndighed i formidlerens hjemland, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Europa-Kommissionen om de iværksatte tiltag.

Indhentelse af oplysninger

§ 26. Virksomheder omfattet af denne lov og leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Det samme gælder udenlandske forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, som har hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller gennem en agent.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder omfattet af denne lov med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet. Finanstilsynets fysiske adgang

til leverandørens lokaler skal indgå som et krav i den outsourcingkontrakt, som indgås mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Indeholder en outsourcingkontrakt ikke kravet om Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens virksomhed, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve at få adgang til alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 31, stk. 4, nr. 11-16.

Stk. 6. Tilsynsmyndighederne i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger, som er afgivet af de virksomheder her i landet, som er omfattet af denne lov, og som er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

§ 27. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 9, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 2. Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene i § 9, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 1 og 3. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at afslaget er meddelt ansøgeren. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år, efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage formidlerens tilladelse, jf. § 29, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 1 og 3.

Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at afsætte en direktør i virk-

somheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren efter § 9, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 7. Finanstilsynet kan påbyde en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 9, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 8. Påbud meddelt efter stk. 1-7 kan af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler og den person, som påbuddet er rettet mod, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 9. Har en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, jf. stk. 6 og 7, kan Finanstilsynet inddrage formidlerens tilladelse, jf. § 29, stk. 1, nr. 5.

Stk. 10. Drives en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, gælder stk. 1-9 for den eller de ledelsesansvarlige i formidleren.

§ 28. Finanstilsynet kan påbyde en accessorisk forsikringsformidler at afsætte en ansat med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis den ansatte efter § 10, stk. 1, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde en accessorisk forsikringsformidler at afsætte en ansat med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer, når der er rejst tiltale mod den ansatte i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at den ansatte ikke opfylder kravet i § 10, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 3. Påbud meddelt efter stk. 1 og 2 kan af en accessorisk forsikringsformidler eller den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

§ 29. Finanstilsynet kan inddrage en forsikringsformidlers og en genforsikringsformidlers tilladelse efter § 3, når

- 1) virksomheden anmoder herom,
- 2) virksomheden ikke gør brug af tilladelsen, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt tilladelse,
- 3) virksomheden ikke har udøvet virksomhed som forsikringsformidler eller genforsikringsformidler i en samlet periode på over 6 måneder,

- 4) har opnået tilladelse på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis,
- 5) virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter kapitel 2,
- 6) der er rejst tiltale mod indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 9, stk. 1, nr. 3, eller
- 7) virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

Stk. 2. Inddragelse af en tilladelse, jf. stk. 1, nr. 4 og 5, offentliggøres af Finanstilsynet.

Stk. 3. Finanstilsynet sletter en virksomhed fra registeret, når tilladelsen er inddraget, jf. stk. 1.

Stk. 4. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene i § 9, stk. 1, nr. 2-5, og inddragelse i henhold til stk. 1, nr. 6, kan af indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

§ 30. Finanstilsynet kan slette registreringen af en accessorisk forsikringsformidler, der er registreret i Finanstilsynets register, jf. § 5, når virksomheden

- 1) anmoder herom,
- 2) ikke udøver accessorisk forsikringsformidling, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har foretaget registreringen,
- 3) ikke har udøvet virksomhed som accessorisk forsikringsformidler i en samlet periode på over 6 måneder,
- 4) er registreret på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis,
- 5) ikke længere opfylder betingelserne for at blive registreret efter § 4, stk. 2, eller
- 6) groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

§ 31. Finanstilsynets ansatte er efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, som er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en virksomhed omfattet af denne lov er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og hvis oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 4. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 2) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 9.
- 3) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 4) Folketingets Ombudsmand.
- 5) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 8 og 9.
- 6) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog stk. 8 og 9.
- 7) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 8) Skifteretten, jf. dog stk. 8, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en virksomhed omfattet af denne lov, og kurator samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en virksomhed omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 9) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 8, og Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, jf. dog stk. 8. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver.
- 10) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog stk. 8 og 9.
- 11) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for virksomheder omfattet af denne lov, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af

regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

- 12) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 8.
- 13) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation eller konkursbehandling for virksomheder omfattet af denne lov eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog stk. 8.
- 14) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 15) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af disse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 16) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, under forudsætning af at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 8.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3 og 4 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1.

Stk. 6. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 4, nr. 15, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 5 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet til pålæggelse af sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 8. Videregivelse efter stk. 4, nr. 5, 6, 8-13 og 16, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den

Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 4, nr. 10 og 13, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Stk. 9. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 4, nr. 2, 5, 6 og 10, kan alene ske, hvis de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i det medlemsland, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og hvis oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, organer, der medvirker ved likvidation eller konkursbehandling af virksomheder omfattet af denne lov eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov.

§ 32. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 31, stk. 4.

Stk. 3. Stk. 1 er endvidere ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en finansiel virksomhed i forbindelse med sager omfattet af §§ 11, 12, 15 og 16, når kunden har givet samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 3 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1.

§ 33. Tilsynsreaktioner givet efter § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreak-

tioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarer til reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution til politimæssig efterforskning skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resu-

meet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Kommentarer til virksomheden dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 5. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 34. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bort-

set fra sager omfattet af kapitel 2, §§ 13-15 og kapitel 6 og 7.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som forsikringsformidler eller genforsikringsformidler uden tilladelse, jf. § 3, eller overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som accessorisk forsikringsformidler uden registrering, jf. § 4.

§ 35. Finanstilsynet kan fastsætte regler for forsikringsformidlers, genforsikringsformidlers og accessoriske forsikringsformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 36. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af denne lov, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed eller person, der udøver forsikringsformidling eller genforsikringsformidling uden tilladelse, jf. § 3, eller udøver accessorisk forsikringsformidling uden at være registreret, jf. § 4.
- 2) En virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udøve forsikringsformidling eller genforsikringsformidling, jf. § 3, eller søger om registrering som accessorisk forsikringsformidler, jf. § 4.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne, jf. § 29, eller når Finanstilsynet nægter at registrere en virksomhed som accessorisk forsikringsformidler.
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov.
- 5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse afsagt af Finanstilsynet om personens egnethed eller hæderlighed i henhold til §§ 9 og 10.

Stk. 3. Finanstilsynet kan, når Finanstilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. § 15, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end dem, som er nævnt i stk. 1 og 2. Partsbeføjelser kan alene gives, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn.

§ 37. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den, som afgørelsen retter sig mod, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 38. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Frister

§ 39. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af både dags-, uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, den sidste dag i en måned, eller udløber fristen på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkomende hverdag.

Kommunikation

§ 40. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

§ 41. Er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 9

Straffebestemmelser m.v.

§ 42. Overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 7, § 9, stk. 2 og 3, jf. § 9, stk. 1, nr. 3 og 4, § 10, stk. 2, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 og 2, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 8, § 13, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1, § 19, stk. 3, jf. § 19, stk. 1 og 2, § 19, stk. 4, jf. § 19, stk. 1, § 20, stk. 5, jf. § 20, stk. 1-4, og § 20, stk. 6, jf. § 20, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 3. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af §§ 22-25, 27 og 28, eller undlader at meddele oplysninger efter § 26, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 4. Med bøde straffes et bestyrelsesmedlem i en forsikringsformidler eller i en genforsikringsformidler, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 27, stk. 1 og 3.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Stk. 7. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.

§ 43. Undlader en formidler eller en person at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af § 26, stk. 1 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, formidleren eller de ansvarlige personer for formidleren daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 2. Undlader en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at efterkomme et påbud meddelt efter § 27, stk. 6 og 7, kan formidleren eller de ansvarlige personer for formidleren pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 3. Undlader en accessorisk forsikringsformidler at efterkomme et påbud meddelt efter § 28, stk. 1 og 2, kan formidleren eller de ansvarlige personer for formidleren pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Kapitel 10

Ikrafttræden m.v.

§ 44. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Erhvervsministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte overgangsregler.

Kapitel 11

Ændringer i anden lovgivning

§ 45. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 82 i lov nr. 651 af 8. juni 2017, § 157 i lov nr. 652 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017 og senest ved § 34 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 326, side 113, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at op tjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af

23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 43 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution hos et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab.«

3. § 57 a ophæves.

4. I § 77 i indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskaber om aflønning, som tildeles eller udbetales med henblik på udøvelse af forsikringsdistribution.«

5. § 344, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112.«

6. § 361 affattes således:

»§ 361. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansiel virksomhed betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring betaler 27.000 kr.
- 2) Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) betaler 4.922.000 kr.
- 3) CO₂-kvotebydere betaler 18.400 kr.
- 4) En fælles datacentral betaler 119.000 kr. Har en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral dog 2.200 kr.
- 5) Garantifonden for skadesforsikrings selskaber betaler 111.000 kr.
- 6) Hver finansiel holdingvirksomhed og forsikringsholdingvirksomhed betaler 11.000 kr.
- 7) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og ISPV-obligationer og lignende virksomheder betaler 22.500 kr. pr. serie.
- 8) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I betaler samlet 3.350.000 kr. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de omfattede virksomheders samlede bogførte balance-sum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 4.400 kr.

Stk. 2. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om kapitalmarkeder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) En operatør af et reguleret marked betaler 216.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 5.415.000 kr.
- 2) Et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, betaler 162.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 1.462.000 kr.
- 3) Et selskab, der driver en organiseret handelsfacilitet, betaler 108.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, der er optaget til handel ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 758.000 kr.
- 4) En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive en CO₂-auktioneringsplatform, betaler ud over afgiften efter nr. 1 54.000 kr.
- 5) En systematisk internalisator betaler 54.000 kr. samt 1.300 kr. pr. finansielt instrument, som den systematiske internalisator forestod handel med ved udgangen af året. Afgiften kan dog højst udgøre 325.000 kr.
- 6) Værdipapircentraler (CSD'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler, jf. § 211, stk. 2, nr. 7, i lov om kapitalmarkeder, betaler 4.110.000 kr.
- 7) Udbydere af dataindberetningstjenester med tilladelse efter kapitel 26 i lov om kapitalmarkeder betaler 725.000 kr. pr. type af dataindberetningstjeneste, der udbydes.

- 8) Centrale modparter (CCP'er) med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, jf. § 211, stk. 2, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, betaler 725.000 kr.
- 9) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede omsættelige værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 89.000 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr., ved udgangen af året, betales 44.500 kr. Er markedsværdien af de handlede omsættelige værdipapirer på under 250 mio. kr. ved udgangen af året, betales 22.250 kr. Afdelinger af danske UCITS, som har udstedt andele, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 11.125 kr.
- 10) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 3 i lov om kapitalmarkeder, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning.
- 11) Udstedere, der efter egen anmodning har fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet i Danmark, betaler 15.200 kr.
- 12) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 27.500 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 3.700 kr. årligt, så længe det finansielle instrument er officielt noteret.
- 13) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med finansielle instrumenter til Finanstilsynet efter artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, betaler følgende:
 - a) 3.700 kr. for op til 10.000 transaktioner.
 - b) 18.400 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner.
 - c) 120.000 kr. for mellem 100.000 og 1 million transaktioner.
 - d) 508.000 kr. for over 1 million transaktioner.

Stk. 3. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om betalings tjenester og elektroniske penge betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Betalingsinstitutter betaler 91.400 kr.
- 2) E-pengeinstitutter betaler 134.000 kr.
- 3) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalings tjenester betaler 9.200 kr.
- 4) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge betaler 13.000 kr.

Stk. 4. Ejendomscreditselskaber omfattet af lov om ejendomscreditselskaber betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 30.300 kr.

Stk. 5. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Boligkreditformidlere betaler 16.700 kr.
- 2) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.
- 3) Investeringsrådgivere betaler 18.400 kr.

Stk. 6. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af hvidvaskloven betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, i hvidvaskloven betaler 4.400 kr.
- 2) Valutavekslingsvirksomheder betaler 28.100 kr.

Stk. 7. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 4.400 kr. pr. alternativ investeringsfond og 4.400 kr. pr. afdeling i fonden.
- 2) Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler 44.500 kr.

Stk. 8. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. § 27 i lov om investeringsforeninger m.v., betaler udenlandske investeringsinstitutter 5.500 kr.
- 2) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler 17.500 kr.

Stk. 9. Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 314.000 kr.

Stk. 10. Grundbeløb, jf. stk. 1-9, er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.«

7. § 362, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

8. I § 362 indsættes som *stk. 4-7*:

»*Stk. 4.* Genforsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt et beløb på 33.500 kr. til Finanstilsynet.

Stk. 5. Forsikringsformidlere, jf. lov om forsikringsformidling, betaler årligt 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, jf. dog stk. 6 og 7. Der betales altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 6. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, der betaler afgift efter §§ 363 eller 363 a, skal ikke betale afgift efter stk. 5.

Stk. 7. En forsikringsformidler, jf. lov om forsikringsformidling, som er det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, skal ikke betale afgift efter stk. 5.«

9. I § 368, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »forsikringsmæglerselskaber« til: »forsikringsformidlere«.

10. I § 373, *stk. 2*, udgår »§ 57 a, stk. 1«.

Kapitel 12

Territorialbestemmelser

§ 46. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 22. januar 2018

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Brian Mikkelsen